

Sygn. akt IX U 177/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2015 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2015 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. P. (P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 12 lutego 2015 r. Znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do wypłaty ubezpieczonemu odsetek w kwocie 2463,72 zł (dwa tysiące czterysta sześćdziesiąt trzy złote 72/100).

2. oddala odwołanie w pozostałej części.

3. zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn.akt IX U 177/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12.02.2015r Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił J. P. wypłaty odsetek z tytułu przyznanej emerytury ponieważ zaległa należność została wypłacona w ustawowo określonym terminie bo Sąd w

wyroku przyznającym ubezpieczonemu prawo do emerytury nie orzekł o odpowiedzialności organu rentowego za opóźnienie w ustaleniu lub wypłacie świadczenia.

Ubezpieczony odwołał się od tej decyzji i wniósł o jej zmianę i wypłatę należnych mu odsetek od dnia 12.04.2013r oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. Podniósł, że wypłata emerytury przyznanej na podstawie wyroku tut. Sądu z dnia 19.03.2014r nastąpiła

w terminach określonych w art. 118 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

J. P. w dniu 11.04.2013r złożył wniosek o emeryturę. Decyzją z dnia 13.05.2013r Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury gdyż nie udokumentował on wymaganego 15-letniego okresu pracy

w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony odwołał się od tej decyzji i tutejszy Sąd wyrokiem z dnia 19.03.2014r sygn.akt IX U 1228/13 przyznał mu prawo do emerytury od 11.04.2013r.

W toku tego postępowania sądowego, w oparciu o dowody zgromadzone w jego trakcie tj. zeznania świadków, dokumentację znajdującą się w aktach osobowych, ustalono dwa dalsze okresy pracy w warunkach szczególnych, co do których ubezpieczony nie złożył

w ZUSie żadnych dowodów a w szczególności świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy złożył apelację od powyższego wyroku zarzucając, że nie zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności dotyczące okresów zatrudnienia ubezpieczonego uznanych przez Sąd za pracę w warunkach szczególnych.

Sąd Apelacyjny w Katowicach rozpoznając apelację organu rentowego nie przeprowadził w sprawie żadnych dodatkowych dowodów i oddalił apelację jako nieuzasadnioną wyrokiem z dnia 25.09.2014r (akta sprawy IX U 1228/13).

Wyrok Sądu Apelacyjnego do organu rentowego wpłynął 10.11.2014r.

Decyzją z dnia 3.12.2014r ZUS O/R. wykonując wyrok przyznał ubezpieczonemu emeryturę od 11.04.2013r i dokonał wypłaty należności z tego tytułu za okres od 11.04.2013r do 30.11.2014r.

Następnie decyzjami z dnia 2.01.2015r i dnia 13.01.2015r przeliczono emeryturę ubezpieczonego.

Należną emeryturę ubezpieczony otrzymał w dwóch ratach na konto bankowe w dniu 9.12.2014r w kwocie 14.024,28 zł oraz w dniu 19.01.2015r w kwocie 22.735 zł (k.13 akt rent.).

Łączna kwota odsetek należnych ubezpieczonemu w związku z wypłatą emerytury wynosi 2.463,72 zł (opinia biegłej H. P. k. 28-33 akt spr.).

Żadna ze stron nie zakwestionowała prawidłowości wyliczeń kwoty odsetek dokonanych przez biegłą.

W oparciu o powyższe Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 118 ust.1, 1a i 2 ustawy z dnia 17.12.1998r o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013r poz. 1440 ze zm.) organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczeń lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji

z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120.

W razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego. Jeżeli w wyniku decyzji zostało ustalone prawo do świadczenia oraz jego wysokości, organ rentowy dokonuje wypłaty świadczenia w terminie określonym w ust.1.

W toku postępowania przed organem ubezpieczony nie przedstawił zaświadczenia

o wykonywaniu pracy w warunkach szczególnych za okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w O. od 24.06.1972r do 31.01.1974r i w (...) S.A. od 21.12.1975r do 2.06.1977r i nie przedstawił na te okoliczności innych dowodów, które organ rentowy mógłby przeprowadzić uwzględniając ograniczenia dowodowe obowiązujące w postępowaniu przed tym organem.

Zatem organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za niewyjaśnienie ostatniej okoliczności niezbędnej do przyznania mu emerytury na etapie postępowania przed nim.

W toku postępowania sądowego w I instancji ustalono w oparciu o akta osobowe zeznania świadków, że ubezpieczony udokumentował wymagany okres pracy w warunkach szczególnych i wyrok Sądu Okręgowego z dnia 19.03.2014r stanowił wyjaśnienie istotnej okoliczności niezbędnej do przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury.

Organ rentowy znał treść tego orzeczenia od chwili jego wydania a zatem 18 kwietnia upłynął 30 dniowy termin od wyjaśnienia ostatniej okoliczności i organ rentowy powinien był wydać decyzję i dokonać wypłaty świadczenia.

Organ rentowy nie zgadzając się z tym wyrokiem popełnił błąd bo Sąd Apelacyjny bez uzupełniania postępowania dowodowego oddalił jego apelację.

Skoro więc organ rentowy nie przyznał ubezpieczonemu i nie wypłacił emerytury do 18.04.2015r to zgodnie z art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998r o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013r poz.1444 ze zm.) był zobowiązany do wypłaty odsetek w wysokości odsetek ustawowych.

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 24.03.2011r I UZP 2/11stwierdził, że brak orzeczenia organu odwoławczego o odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, o którym mowa w art. 118 ust. 1a ustawy z dnia 17.12.1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie pozbawia ubezpieczonego prawa do odsetek za opóźnienie w wypłacie świadczenia.

Stosownie zaś do przepisów §2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej

z dnia 1.02.1999r w sprawie szczegółowych zasad wypłacania odsetek za opóźnienie

w ustaleniu lub wypłacie świadczeń z ubezpieczenia społecznego (Dz. U. z 1999r Nr 12 poz.104) odsetki należą się ubezpieczonemu od 19.04.2014r do dnia zapłaty.

Biegła w sposób prawidłowy według ww zasad obliczyła kwotę należnych ubezpieczonemu odsetek od 19.04.2014r do dnia zapłaty poszczególnych kwot wyrównania emerytury i żadna ze stron nie zakwestionowała tego wyliczenia.

Dlatego też Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak
w pkt. 1 wyroku.

Ponieważ ubezpieczony wniósł o przyznanie mu odsetek od daty przyznania świadczenia Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc odwołanie w zakresie żądanych odsetek od 12.03.2013r do 18.04.2014r oddalił jako niezasadne bo do czasu wydania wyroku przez Sąd I instancji organ rentowy nie poniósł odpowiedzialności za niewyjaśnienie ostatniej okoliczności niezbędnej do przyznania świadczenia.

Na mocy art. 98 kpc Sąd orzekł o kosztach postępowania.

Sędzia